

romandre en la mateixa situació fins a l'extinció del contracte i d'una eventual renovació, d'acord amb la legislació que els era aplicable. A partir d'aquest moment es poden vincular a la Universitat en alguna de les categories de personal contractat que preveu la Llei esmentada i de conformitat amb el que s'hi estableix, amb l'exclusió de la categoria d'ajudant. No obstant això, en el cas que tinguin el títol de doctorat, per contractar-los com a lectors o lectors no els serà aplicable el que disposa l'article 50 de la Llei orgànica d'universitats sobre la desvinculació de la Universitat contractant durant dos anys.

Disposició transitòria desena.

Les persones que en entrar en vigor la Llei orgànica d'universitats tinguessin un contracte de professorat associat poden romandre en la mateixa situació, d'acord amb la legislació aplicable, fins al final del contracte. No obstant això, se'ls poden renovar els contractes esmentats d'acord amb la legislació que els era aplicable, sense que la permanència en aquesta situació es pugui prolongar més de quatre anys des de l'entrada en vigor de la Llei esmentada. A partir d'aquell moment només es podran contractar en els termes que preveu la legislació vigent. Malgrat això, en el cas que tinguessin el títol de doctorat, per poder-los contractar com a lectors o lectores no els seria aplicable el que disposa l'article 50 de la Llei orgànica d'universitats sobre la desvinculació de la Universitat contractant durant dos anys.

Disposició transitòria onzena.

Per a l'adaptació del professorat associat doctor quart tipus que ja estava contractat en el moment d'entrar en vigor la Llei orgànica d'universitats i del professorat titular interí d'escola universitària que ja havia estat nomenat en el moment d'entrar en vigor la Llei d'universitats de Catalunya, i que dins del Programa d'estabilització del professorat de la Universitat de Barcelona va ser avaluat positivament per les comissions constituïdes a aquest efecte, el Consell de Govern acordarà una convocatòria extraordinària de concursos públics, en la qual s'hauran d'especificar per a cada plaça la categoria, el departament i el centre d'adscripció. Aquests concursos seran resolts per comissions de tres membres designats per la Comissió de Professorat del Consell de Govern. Presidirà aquestes comissions el vicerector o la vicerectora competent en matèria de professorat. El Consell de Govern establirà el procediment per a aquests concursos, escoltada la Comissió de Professorat, en el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Estatut. En aquests concursos es tindrà en compte, com a mèrit rellevant, l'avaluació positiva esmentada. Per a ser admès a la convocatòria extraordinària, el professorat haurà de complir els requisits legalment exigibles per a l'accés a la categoria corresponent.

Disposició transitòria dotzena.

El personal contractat com a conseqüència del Programa Ramón y Cajal es considera personal investigador als efectes d'aquest Estatut. La Universitat de Barcelona afavorirà la participació d'aquest personal en les tasques docents, tal com preveu l'article 145 d'aquest Estatut.

Disposició transitòria tretzena.

El que disposa l'article 47.1.c) de la Llei d'universitats de Catalunya sobre la desvinculació acadèmica de la universitat convocant durant dos anys no és aplicable:

a) a qui, en el moment d'entrar en vigor la Llei orgànica d'universitats, estava contractat com a ajudant,

b) a qui, en el moment d'entrar en vigor la Llei orgànica d'universitats, estava contractat com a professorat associat, i

c) als qui eren professors o professores dels cossos docents i investigadors en el moment d'entrar en vigor la Llei orgànica d'universitats.

Disposició transitòria catorzena.

En el cas de constituir-se entitats que assumeixin funcions actualment encomanades a la Universitat, el personal de la Universitat de Barcelona afectat per aquesta mesura s'ha de continuar regint pel conveni col·lectiu vigent a la Universitat.

Disposició transitòria quinzena.

Tots els òrgans de govern han d'adequar els seus reglaments al nou marc jurídic en el termini de nou mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Estatut.

Disposició transitòria setzena.

La normativa vigent a la Universitat de Barcelona en el moment d'entrar en vigor el present Estatut continuarà sent aplicable en tot allò que no s'hi oposi fins que sigui modificada pels òrgans corresponents. En cas de dubte o llacuna, qualsevol interpretació correspon a la Comissió de Reglament.

Disposició final.

El present Estatut entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al DOGC.

CAP DE L'ESTAT

20976 *LLEI 37/2003, de 17 de novembre, del soroll.*
(«BOE» 276, de 18-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El soroll, en el seu vessant ambiental, no circumscrit a àmbits específics com el laboral, sinó com a immissió sonora present a l'hàbitat humà o a la naturalesa, no ha estat tradicionalment objecte d'atenció preferent en la normativa protectora del medi ambient. Tractem del soroll en un sentit ampli, i aquest és l'abast de la Llei, compreniu tant del soroll pròpiament dit, perceptible en forma de so, com de les vibracions: tant l'un com les altres s'inclouen en el concepte de «contaminació acústica», la prevenció, vigilància i reducció de la qual són objecte d'aquesta Llei.

En la legislació espanyola, el mandat constitucional de protegir la salut (article 43 de la Constitució) i el medi ambient (article 45 de la Constitució) engloba en el seu abast la protecció contra la contaminació acústica. A més, la protecció constitucional davant aquesta forma

de contaminació també troba suport en alguns drets fonamentals reconeguts per la Constitució, entre altres, el dret a la intimitat personal i familiar, consagrat a l'article 18.1.

Tanmateix el soroll no tenia, fins a aquesta Llei, una norma general reguladora d'àmbit estatal, i el seu tractament normatiu es desdoblava, a grans trets, entre les previsions de la normativa civil quant a relacions de veïnatge i causació de perjudicis, la normativa sobre limitació del soroll en l'ambient de treball, les disposicions tècniques per a l'homologació de productes i les ordenances municipals que concerneixen el benestar ciutadà o el planejament urbanístic.

II

La Unió Europea va prendre consciència, a partir del Llibre Verd de la Comissió Europea sobre «Política futura de lluita contra el soroll», de la necessitat d'aclarir i homogeneïtzar l'entorn normatiu del soroll, i reconeixia que anteriorment «l'escassa prioritat donada al soroll es deu en part al fet que el soroll és fonamentalment un problema local, que adopta formes molt variades en diferents parts de la Comunitat quant a l'acceptació del problema». Partint d'aquest reconeixement de la qüestió, tanmateix, el Llibre Verd arriba a la conclusió que, a més dels esforços dels estats membres per homogeneïtzar i implantar controls adequats sobre els productes generadors de soroll, l'actuació coordinada dels estats en altres àmbits també ha de servir per emprendre tasques preventives i reductores del soroll a l'ambient.

En línia amb aquest principi, els treballs de la Unió Europea han conduït a adoptar la Directiva 2002/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de juny de 2002, sobre avaluació i gestió del soroll ambiental (la «Directiva sobre soroll ambiental»). La transposició d'aquesta Directiva ofereix una oportunitat idònia per dotar de més estructura i ordre el panorama normatiu espanyol sobre el soroll i elaborar una llei que contingui els fonaments en els quals es pugui establir el cabal normatiu en matèria de soroll que ja havien anat generant anteriorment les comunitats autònomes i els ens locals.

La Directiva sobre soroll ambiental marca una nova orientació respecte de les actuacions normatives prèvies de la Unió Europea en matèria de soroll. Anteriorment, la reglamentació s'havia centrat sobre les fonts del soroll. Les mesures tendents a reduir el soroll en origen han estat donant els seus fruits, però les dades obtingudes mostren que, malgrat la constant millora de l'estat de l'art en la fabricació d'aquestes fonts de soroll, el resultat beneficiós d'aquestes mesures sobre el soroll ambiental s'ha vist minorat per la combinació d'altres factors que encara no han estat abordats.

Diàriament incideixen sobre l'ambient múltiples focus d'emissions sonores, amb la qual cosa s'aprecia la necessitat de considerar el soroll ambiental com a producte de múltiples emissions que contribueixen a generar nivells de contaminació acústica poc recomanables des del punt de vista sanitari, del benestar i de la productivitat. La Directiva sobre soroll ambiental defineix aquest soroll ambiental com «el so exterior no desitjat o nociu generat per les activitats humanes, inclòs el soroll emès pels mitjans de transport, pel trànsit rodant, ferroviari i aeri i per emplaçaments d'activitats industrials com els descrits a l'annex I de la Directiva 96/61/CE del Consell, de 24 de setembre de 1996, relativa a la prevenció i al control integrats de la contaminació».

Quant als llocs on es pateix el soroll, segons la Directiva sobre soroll ambiental aquesta s'aplica «al soroll ambiental al qual estiguin exposats els éssers humans». Segons la Directiva, això es produeix en particular en

zones urbanitzades, en parcs públics o altres llocs tranquils dins d'una aglomeració urbana, en zones tranquil·les en camp obert, a les proximitats de centres escolars i a les rodalies d'hospitals, i en altres edificis i llocs vulnerables al soroll, però no únicament en aquests.

III

Partint de la delimitació del seu àmbit objectiu que ha quedat apuntada, la Directiva sobre soroll ambiental es fixa les finalitats següents:

1a Determinar l'exposició al soroll ambiental, mitjançant l'elaboració de mapes de sorolls segons mètodes d'avaluació comuns als estats membres.

2a Posar a disposició de la població la informació sobre el soroll ambiental i els seus efectes.

3a Adoptar plans d'acció per part dels estats membres prenent com a base els resultats dels mapes de sorolls, amb vista a prevenir i reduir el soroll ambiental sempre que sigui necessari i, en particular, quan els nivells d'exposició puguin tenir efectes nocius en la salut humana, i a mantenir la qualitat acústica de l'entorn quan aquesta sigui satisfactòria.

La Directiva sobre soroll ambiental imposa als estats membres l'obligació de designar les autoritats i entitats competents per elaborar els mapes de soroll i plans d'acció, així com per recopilar la informació que es generi, la qual, al seu torn, ha de ser transmesa pels estats membres a la Comissió i s'ha de posar a disposició de la població.

Aquests propòsits, d'una part, són coherents amb la voluntat del legislador espanyol, que volia dotar d'un esquema bàsic i estatal la normativa dispersa relacionada amb el soroll que, en els nivells autonòmic i local, es pugui elaborar abans o després de la promulgació d'aquesta Llei.

D'altra part, la Directiva sobre soroll ambiental pretén proporcionar la base per desenvolupar i completar el conjunt de mesures comunitàries existent sobre el soroll emès per determinades fonts específiques i per desenvolupar mesures addicionals a curt, mitjà i llarg termini. Per a això, les dades sobre els nivells de soroll ambiental s'han de demanar, acurar i comunicar d'acord amb criteris comparables als diferents estats membres; també cal establir mètodes comuns d'avaluació del soroll ambiental i una definició dels valors límit en funció d'indicadors harmonitzats per calcular els nivells de soroll.

Tanmateix, l'abast i el contingut d'aquesta Llei és més ampli que el de la Directiva que es transposa per mitjà d'aquella, ja que la Llei no s'esgota en l'establiment dels paràmetres i mesures a què al·ludeix la Directiva respecte, únicament, del soroll ambiental, sinó que té objectius més ambiciosos. Com que pretén dotar de més cohesió l'ordenació de la contaminació acústica en l'àmbit estatal a Espanya, conté múltiples disposicions que no es limiten a la mera transposició de la Directiva i volen promoure activament, a través d'una distribució adequada de competències administratives i de l'establiment dels mecanismes oportuns, la millora de la qualitat acústica del nostre entorn. Davant el concepte de soroll ambiental que forja la Directiva, i malgrat que per raons de simplicitat el títol d'aquesta Llei sigui «Llei del soroll», la contaminació acústica a la qual es refereix l'objecte d'aquesta Llei es defineix com la presència a l'ambient de sorolls o vibracions, sigui quin sigui l'emissor acústic que els origini, que impliquin molèstia, risc o dany per a les persones, per al desenvolupament de les seves activitats o per als béns de qualsevol naturalesa, fins i tot quan el seu efecte sigui pertorbar el gaudi dels sons d'origen natural, o que causin efectes significatius sobre el medi ambient.

IV

El capítol I, «Disposicions generals», conté els preceptes que estableixen l'objecte, l'àmbit d'aplicació i la finalitat de la Llei. La Llei comença per enunciar el propòsit genèric de prevenir, vigilar i reduir la contaminació acústica, tot això a fi d'evitar danys per a la salut, els béns i el medi ambient.

L'àmbit d'aplicació de la Llei es delimita, des del punt de vista subjectiu, per referència a tots els emissors acústics de qualsevol índole, excloent-ne tanmateix la contaminació acústica generada per alguns d'aquests. S'ha de tenir en compte que, als efectes de la Llei, el concepte d'emissor acústic es refereix a qualsevol activitat, infraestructura, equip, maquinària o comportament que generi contaminació acústica.

En particular, interessa justificar l'exclusió de l'abast de la Llei de la contaminació acústica originada en la pràctica d'activitats domèstiques o les relacions de veïnatge, sempre que no superi els límits tolerables de conformitat amb els usos locals. En la tradició jurídica espanyola i d'altres països del nostre entorn més pròxim les relacions de veïnatge han estat aplicant a tot tipus d'immissions, incloses les sonores, un criteri de raonabilitat que es vincula a les pràctiques consuetudinàries del lloc. Sembla aliè al propòsit d'aquesta Llei alterar aquest règim de relacions veïnals, consolidat al llarg de segles d'aplicació, sobretot tenint en compte que el contingut d'aquesta Llei no modifica gens la plena vigència dels principis tradicionals de convivència veïnal.

D'altra banda, també s'exclou l'activitat laboral com a emissor acústic i respecte de la contaminació acústica que produeix en el corresponent lloc de treball, la qual es continua regint per la normativa sectorial aplicable, constituïda principalment per la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, i la seva normativa de desplegament, així com el Reial decret 1316/1989, de 27 d'octubre, sobre protecció dels treballadors davant els riscos derivats de l'exposició al soroll durant el treball.

Seguint la tècnica legislativa habitual de les disposicions comunitàries (i no es pot oblidar que aquesta norma compleix, entre altres, l'objectiu de transposar al dret intern la Directiva sobre soroll ambiental), s'inclouen a l'article 3 una sèrie de definicions de determinats conceptes que posteriorment apareixen al llarg del text, fet que redunda en un grau de precisió i de seguretat jurídica més elevat a l'hora de l'aplicació concreta de la norma.

El capítol I també conté disposicions relatives a la distribució competencial en matèria de contaminació acústica. Quant a la competència per a la producció normativa, sense perjudici de la competència de les comunitats autònomes per desplegar la legislació bàsica estatal en matèria de medi ambient, s'esmenta la competència dels ajuntaments per aprovar ordenances sobre soroll i per adaptar les existents i el planejament urbanístic a les previsions de la Llei. A més, s'especifiquen les competències de les diferents administracions públiques en relació amb les diferents obligacions que imposa la Llei i es regula la informació que aquestes administracions han de posar a disposició del públic.

V

El capítol II conté les previsions del projecte sobre qualitat acústica, definida com el grau d'adequació de les característiques acústiques d'un espai a les activitats que es duen a terme en el seu àmbit. El Govern ha de fixar els objectius de qualitat acústica aplicables a cada tipus d'àrea acústica, de manera que, a tot el territori de l'Estat espanyol, es garanteixi un nivell mínim de pro-

tecció davant la contaminació acústica. El Govern també ha de fixar els objectius de qualitat aplicables a l'espai interior habitable de les edificacions.

Les àrees acústiques són zones del territori que comparteixen objectius de qualitat acústica idèntics. Les comunitats autònomes gaudeixen de competències per fixar els tipus d'àrees acústiques, classificades en consideració a l'ús predominant del sòl, però aquesta Llei marca la tipologia mínima d'aquells, i el Govern ha d'establir per reglament els criteris a emprar en la seva delimitació.

En relació amb les àrees acústiques, interessa esmentar dos supòsits especials que són, d'una part, les reserves de sons d'origen natural i, d'altra part, les zones de servitud acústica. La peculiaritat que comparteixen totes dues és que no tenen consideració d'àrees acústiques, a causa que en cap cas s'estableixen per a aquestes objectius de qualitat acústica. En conseqüència, ambdós tipus d'espais s'exclouen de l'àmbit de les àrees acústiques en què es divideix el territori.

La representació gràfica de les àrees acústiques sobre el territori dona lloc a la cartografia dels objectius de qualitat acústica. En la Llei, els mapes resultants d'aquesta representació gràfica es conceben com un instrument important per facilitar l'aplicació dels valors límit d'emissió i immissió que ha de determinar el Govern. A cada àrea acústica, s'han de respectar els valors límit que facin possible el compliment dels objectius de qualitat acústica corresponents.

Això no obstant, la Llei es dota de la flexibilitat necessària a fi de preveure situacions en què, amb caràcter excepcional, pugui ser recomanable suspendre l'exigibilitat dels objectius de qualitat acústica, o bé amb motiu de la celebració de determinats esdeveniments, a sol·licitud dels titulars d'algun emissor acústic en determinades circumstàncies o en situacions d'emergència, i, en aquest últim cas, sense que calgui cap autorització, sempre que es compleixin els requisits marcats per la Llei i, en particular, la superació dels objectius de qualitat acústica sigui necessària.

Un cas peculiar, ja enunciat anteriorment, és el de les «zones de servitud acústica», que es defineixen com els sectors del territori situats a l'entorn de les infraestructures de transport viari, ferroviari, aeri, portuari o d'altres equipaments públics que es determinin per reglament.

Tots els mesuraments i les avaluacions acústics a què es refereix la Llei assumeixen l'aplicació d'índexs acústics homogenis en la totalitat del territori espanyol respecte de cada període del dia. La Llei té entre els seus objectius principals la fixació d'aquests índexs homogenis, a través de les seves normes de desplegament.

Al seu torn, els valors límit, tant dels índexs d'immissió com dels índexs d'emissió acústica, els determina el Govern, si bé les comunitats autònomes i els ajuntaments poden establir valors límit més rigorosos que els que fixi l'Estat.

La cartografia sonora que preveu la Llei es completa amb els denominats mapes de soroll. Els mapes de soroll són un element previst per la Directiva sobre soroll ambiental i encaminat a disposar d'informació uniforme sobre els nivells de contaminació acústica en els diferents punts del territori, aplicant criteris homogenis de mesurament que permetin fer comparables entre si les magnituds de soroll verificades a cada lloc.

El calendari d'elaboració dels mapes de soroll que estableix la Llei es correspon plenament amb les previsions de la Directiva sobre soroll ambiental, sense perjudici que les comunitats autònomes puguin preveure l'aprovació de mapes de soroll addicionals, establint els criteris a l'efecte. Els mapes de soroll tenen per finalitat l'avaluació global de l'exposició actual a la contaminació acústica d'una determinada zona, de manera que es

puguin fer prediccions i adoptar plans d'acció en relació amb aquella.

Els tipus, contingut i format dels mapes de soroll els determina el Govern per reglament, així com les formes de la seva presentació al públic. La combinació dels mapes de soroll, que mostren la situació acústica real i present, amb la cartografia de qualitat acústica, que representa els objectius de qualitat acústica de cada àrea acústica en què es divideixi el territori, així com les zones de servitud acústica que s'estableixin, sens dubte és molt útil per presentar de manera clara i atractiva la informació més important per planificar les mesures de prevenció i correcció de la contaminació acústica.

VI

D'aquesta manera s'arriba al capítol III de la Llei, amb la rúbrica «Prevenció i correcció de la contaminació acústica». Si les previsions del capítol II estaven destinades a proporcionar informació i criteris d'actuació a les administracions públiques competents, en aquest capítol ja s'enuncien els instruments dels quals aquestes administracions es poden servir per procurar el màxim compliment dels objectius de qualitat acústica.

Les mesures es divideixen, amb caràcter general, en dos grans blocs: l'acció preventiva i l'acció correctora. Dins de l'acció preventiva hi ha les facetes següents:

a) La planificació territorial i el planejament urbanístic, que han de tenir en compte sempre els objectius de qualitat acústica de cada àrea acústica a l'hora d'emprendre qualsevol classificació del sòl, aprovació de planejament o mesures semblants.

b) La intervenció administrativa sobre els emissors acústics, que s'ha de produir de manera que s'asseguri l'adopció de les mesures adequades de prevenció de la contaminació acústica que puguin generar aquells emissors i que no se superi cap valor límit d'emissió aplicable. És important destacar que aquesta intervenció no suposa en cap cas la introducció d'una nova figura d'autorització administrativa, sinó que l'avaluació de la repercussió acústica s'integra en els procediments ja existents d'intervenció administrativa, a saber, l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, les actuacions relatives a l'avaluació d'impacte ambiental i les actuacions relatives a la llicència municipal que regula el Decret 2414/1961, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, o la normativa autonòmica aplicable en aquesta matèria. També s'ha d'assenyalar que els canvis en les millors tècniques disponibles que puguin reduir significativament els índexs d'emissió sense imposar costos excessius poden donar lloc a revisar els actes d'intervenció administrativa acordats prèviament sense que en derivi indemnització per als afectats.

c) L'autocontrol de les emissions acústiques pels mateixos titulars d'emissors acústics.

d) La prohibició, llevat d'excepcions, de concedir llicències de construcció d'edificacions destinades a habitatges, usos hospitalaris, educatius o culturals si els índexs d'immissió compleixen els objectius de qualitat acústica que siguin aplicables a les àrees acústiques corresponents.

e) La creació de «reserves de sons d'origen natural», que poden ser delimitades per les comunitats autònomes i poden ser objecte de plans de conservació encaminats a preservar o millorar les seves condicions acústiques.

La necessitat d'acció correctora es fa patent de manera acusada a les zones de protecció acústica especial i a les zones de situació acústica especial. Les primeres són àrees acústiques en què s'incomplixen els objectius aplicables de qualitat acústica, fins i tot si els emissors

acústics observen els valors límit d'emissió. Una vegada declarades, escau l'elaboració de plans zonals per a la millora acústica progressiva del medi ambient en aquelles zones, fins a assolir els objectius de qualitat acústica corresponents. Això no obstant, quan els plans zonals hagin fracassat en la rectificació de la situació, escau la declaració com a zona de situació acústica especial, admetent la inviabilitat que s'hi compleixin aquests objectius a curt termini, però preveient mesures correctores encaminades a millorar els nivells de qualitat acústica a llarg termini i assegurar el seu compliment, en tot cas, a l'ambient interior.

Així mateix, la Llei estipula uns instruments intermedis, que poden ser tant preventius com correctors: els plans d'acció en matèria de contaminació acústica, que és, novament, matèria que regula la Directiva sobre soroll ambiental. Els plans d'acció han de correspondre, quant al seu abast, als àmbits territorials dels mapes de soroll, i tenen per objecte afrontar globalment les qüestions relatives a contaminació acústica, fixar accions prioritàries per al cas que s'incomplixin els objectius de qualitat acústica i prevenir l'augment de contaminació acústica en zones que la pateixen en poca mesura.

VII

En el capítol IV de la Llei, «Inspecció i règim sancionador», la tipificació d'infraccions i sancions s'emprèn, sota la preceptiva reserva de llei, sense perjudici de les competències de què gaudeixen tant les comunitats autònomes com els mateixos ajuntaments per establir infraccions administratives addicionals. El catàleg d'infraccions en matèria de contaminació acústica pot duplicar, en algun punt, la tipificació d'una infracció ja prevista en alguna altra norma vigent; tanmateix, per raons de conveniència i sistemàtica, s'ha optat per no ometre la tipificació en aquesta Llei de les infraccions que puguin resultar, d'aquesta manera, redundants, a fi d'evitar la dispersió, i eventuais discordances, en el seu tractament normatiu. En els casos en què uns mateixos fets siguin subsumibles en les normes sancionadores previstes en aquesta Llei i les establertes en alguna altra norma que es pugui considerar aplicable, s'han d'aplicar les normes de concurs que, si s'escau, estiguin establertes en l'altra norma o, si no, les normes de concurs generals.

L'atribució de la potestat sancionadora recau, com a principi general, preferentment sobre les autoritats locals, més pròximes al fenomen de contaminació acústica generat. L'Administració General de l'Estat, en línia amb aquest principi, exerceix únicament la potestat sancionadora en l'exercici de les seves competències exclusives.

Quant a les tasques inspectores que preveu aquest mateix capítol, la Llei disposa que, de conformitat amb el que preceptua l'apartat 4 de l'article 20 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, les entitats locals puguin establir taxes per fer repercutir el cost de les inspeccions sobre el titular del corresponent emissor acústic objecte d'inspecció.

VIII

Aquesta Llei es completa amb un elenc de disposicions addicionals i transitòries, com també amb les disposicions derogatòries oportunes.

A més del calendari d'aplicació de la Llei, les disposicions addicionals contenen una sèrie de mesures que incideixen sobre matèries regides per altres normes, com ara la Llei d'ordenació de l'edificació, el Codi civil i la Llei de l'impost de societats, així com l'habilitació al Govern perquè per via reglamentària estableixi certs requisits d'informació.

El Codi tècnic de l'edificació, previst a la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, ha d'incloure un sistema de verificació acústica de les edificacions. Això es complementa per l'afirmació expressa que l'incompliment d'objectius de qualitat acústica en els espais interiors pot donar lloc a l'obligació del venedor de respondre del sanejament per vicis ocults dels immobles venuts. Ambdues mesures han de donar com a resultat una més gran protecció de l'adquirent o de l'ocupant quant a les característiques acústiques dels immobles, en particular els d'ús residencial.

Finalment, aquesta Llei es dicta de conformitat amb les competències que atorga a l'Estat l'article 149.1.16a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la sanitat i de protecció del medi ambient. Això, sense perjudici que la regulació sobre sanejament i vicis ocults en els immobles es fonamenti en l'article 149.1.14a, que les taxes que puguin establir els ens locals per a la prestació de serveis d'inspecció es basin en l'article 149.1.14a i que la regulació de servituds acústiques d'infraestructures estatals i el règim especial d'aeroports i equipaments vinculats al sistema de navegació i transport aeri es dicti de conformitat amb el que estableixen els paràgrafs 13a, 20a, 21a i 24a de l'apartat 1 del mateix article 149.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitat.*

Aquesta Llei té per objecte prevenir, vigilar i reduir la contaminació acústica, per evitar i reduir els danys que en poden derivar per a la salut humana, els béns o el medi ambient.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Estan subjectes a les prescripcions d'aquesta Llei tots els emissors acústics, ja siguin de titularitat pública o privada, així com les edificacions en la seva qualitat de receptors acústics.

2. Tot i el que disposa l'apartat anterior, queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei els emissors acústics següents:

a) Les activitats domèstiques o els comportaments dels veïns, quan la contaminació acústica que produeixen es mantingui dins de límits tolerables de conformitat amb les ordenances municipals i els usos locals.

b) Les activitats militars, que es regeixen per la seva legislació específica.

c) L'activitat laboral, respecte de la contaminació acústica que produeixi al lloc de treball corresponent, que es regeix pel que disposa la legislació laboral.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Activitats: qualsevol instal·lació, establiment o activitat, públics o privats, de naturalesa industrial, comercial, de serveis o d'emmagatzemament.

b) Àrea acústica: àmbit territorial, delimitat per l'Administració competent, que presenta el mateix objectiu de qualitat acústica.

c) Qualitat acústica: grau d'adequació de les característiques acústiques d'un espai a les activitats que es duen a terme en el seu àmbit.

d) Contaminació acústica: presència a l'ambient de sorolls o vibracions, sigui quin sigui l'emissor acústic que els origini, que impliquin molèstia, risc o dany per a les persones, per al desenvolupament de les seves activitats

o per als béns de qualsevol naturalesa, o que causin efectes significatius sobre el medi ambient.

e) Emissor acústic: qualsevol activitat, infraestructura, equip, maquinària o comportament que generi contaminació acústica.

f) Avaluació acústica: el resultat d'aplicar qualsevol mètode que permeti calcular, predir, estimar o mesurar la qualitat acústica i els efectes de la contaminació acústica.

g) Gran eix viari: qualsevol carretera amb un trànsit superior a 3 milions de vehicles per any.

h) Gran eix ferroviari: qualsevol via fèrria amb un trànsit superior a 30.000 trens per any.

i) Gran aeroport: qualsevol aeroport civil amb més de 50.000 moviments per any, considerant com a moviments tant els enlairaments com els aterratges, amb exclusió dels que s'efectuïn únicament als efectes de formació en aeronaus lleugeres.

j) Índex acústic: magnitud física per descriure la contaminació acústica, que té relació amb els efectes produïts per aquesta.

k) Índex d'emissió: índex acústic relatiu a la contaminació acústica generada per un emissor.

l) Índex d'immissió: índex acústic relatiu a la contaminació acústica existent en un lloc durant un temps determinat.

m) Objectiu de qualitat acústica: conjunt de requisits que, en relació amb la contaminació acústica, s'han de complir en un moment donat en un espai determinat.

n) Plans d'acció: els plans encaminats a respondre a les qüestions relatives a soroll i als seus efectes, inclosa la reducció del soroll si és necessari.

ñ) Valor límit d'emissió: valor de l'índex d'emissió que no ha de ser sobrepassat, mesurat d'acord amb unes condicions establertes.

o) Valor límit d'immissió: valor de l'índex d'immissió que no ha de ser sobrepassat en un lloc durant un determinat període de temps, mesurat d'acord amb unes condicions establertes.

p) Zones de servitud acústica: sectors del territori delimitats als mapes de soroll, on les immissions poden superar els objectius de qualitat acústica aplicables a les corresponents àrees acústiques i on es poden establir restriccions per a determinats usos del sòl, activitats, instal·lacions o edificacions, amb la finalitat, almenys, de complir els valors límit d'immissió establerts per a aquells.

q) Zones tranquil·les en les aglomeracions: els espais on no se superi un valor, que ha de fixar el Govern, d'un determinat índex acústic.

r) Zones tranquil·les en camp obert: els espais no pertorbats per soroll procedent del trànsit, les activitats industrials o les activitats esportivorecreatives.

Article 4. *Atribucions competencials.*

1. Són aplicables les regles que contenen els apartats següents d'aquest article a fi d'atribuir la competència per a:

a) L'elaboració, l'aprovació i la revisió dels mapes de soroll i la corresponent informació al públic.

b) La delimitació de les zones de servitud acústica i les limitacions que deriven d'aquesta servitud.

c) La delimitació de l'àrea o àrees acústiques integrades dins l'àmbit territorial d'un mapa de soroll.

d) La suspensió provisional dels objectius de qualitat acústica aplicables en una àrea acústica.

e) L'elaboració, l'aprovació i la revisió del pla d'acció en matèria de contaminació acústica corresponent a cada mapa de soroll i la corresponent informació al públic.

f) L'execució de les mesures que preveu el pla.

g) La declaració d'una àrea acústica com a zona de protecció acústica especial, així com l'elaboració, l'aprovaçió i l'execució del pla zonal específic corresponent.

h) La declaració d'una àrea acústica com a zona de situació acústica especial, així com l'adopció i l'execució de les mesures correctores específiques corresponents.

i) La delimitació de les zones tranquil·les en aglomeracions i zones tranquil·les en camp obert.

2. En relació amb les infraestructures viàries, ferroviàries, aeroportuàries i portuàries de competència estatal, la competència per exercir les activitats enumerades a l'apartat anterior, excepte l'esmentada al paràgraf c), correspon a l'Administració General de l'Estat.

3. En relació amb les obres d'interès públic, de competència estatal, la competència per exercir l'activitat esmentada al paràgraf d) de l'apartat 1 correspon a l'Administració General de l'Estat.

4. En la resta de casos:

a) Cal atènyer-se, en primer lloc, al que disposi la legislació autonòmica.

b) Si no n'hi ha, la competència correspon a la comunitat autònoma si l'àmbit territorial del mapa de soroll de què es tracti excedeix un terme municipal, i a l'ajuntament corresponent en cas contrari.

Article 5. *Informació.*

1. Les administracions públiques competents han d'informar el públic sobre la contaminació acústica i, en particular, sobre els mapes de soroll i els plans d'acció en matèria de contaminació acústica. És aplicable a la informació a la qual es refereix aquest apartat la Llei 38/1995, de 12 de desembre, sobre el dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

Sense perjudici del que preveu el paràgraf anterior, les administracions públiques competents han d'inserir als diaris oficials corresponents anuncis en què s'informi de l'aprovaçió dels mapes de soroll i dels plans d'acció en matèria de contaminació acústica, i en què s'indiquin les condicions en les quals el seu contingut íntegre és accessible als ciutadans.

2. Sobre la base de la informació de la qual disposi i de la que li hagi estat facilitada per les altres administracions públiques, l'Administració General de l'Estat ha de crear un sistema bàsic d'informació sobre la contaminació acústica, en el qual s'han d'integrar els elements més significatius dels sistemes d'informació existents, que ha d'incloure els índexs d'immissió i d'exposició de la població a la contaminació acústica, així com les millors tècniques disponibles.

Article 6. *Ordenances municipals i planejament urbanístic.*

Correspon als ajuntaments aprovar ordenances en relació amb les matèries objecte d'aquesta Llei. Així mateix, els ajuntaments han d'adaptar les ordenances existents i el planejament urbanístic a les disposicions d'aquesta Llei i de les seves normes de desplegament.

CAPÍTOL II

Qualitat acústica

SECCIÓ 1a ÀREES ACÚSTIQUES

Article 7. *Tipus d'àrees acústiques.*

1. Les àrees acústiques es classifiquen, en consideració a l'ús predominant del sòl, en els tipus que deter-

minin les comunitats autònomes, les quals han de preveure, almenys, els següents:

a) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús residencial.

b) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús industrial.

c) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús recreatiu i d'espectacles.

d) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús terciari diferent del que preveu el paràgraf anterior.

e) Sectors del territori amb predomini de sòl d'ús sanitari, docent i cultural que requereixi una protecció especial contra la contaminació acústica.

f) Sectors del territori afectats a sistemes generals d'infraestructures de transport, o altres equipaments públics que els reclamin.

g) Espais naturals que requereixin una protecció especial contra la contaminació acústica.

2. El Govern ha d'aprovar per reglament els criteris per delimitar els diferents tipus d'àrees acústiques.

Article 8. *Fixació d'objectius de qualitat acústica.*

1. El Govern ha de definir els objectius de qualitat acústica aplicables als diferents tipus d'àrees acústiques, referits tant a situacions existents com a noves.

2. Per establir els objectius de qualitat acústica s'han de tenir en compte els valors dels índexs d'immissió i emissió, el grau d'exposició de la població, la sensibilitat de la fauna i dels seus hàbitats, el patrimoni històric exposat i la viabilitat tècnica i econòmica.

3. El Govern ha de fixar objectius de qualitat aplicables a l'espai interior habitable de les edificacions destinades a habitatge, usos residencials, hospitalaris, educatius o culturals.

Article 9. *Suspensió provisional dels objectius de qualitat acústica.*

1. Amb motiu de l'organització d'actes d'especial projecció oficial, cultural, religiosa o de naturalesa anàloga, les administracions públiques competents poden adoptar, en determinades àrees acústiques, prèvia avaluació de la incidència acústica, les mesures necessàries que deixin en suspens temporalment el compliment dels objectius de qualitat acústica que hi siguin aplicables.

2. Així mateix, els titulars d'emissors acústics poden sol·licitar a l'Administració competent, per raons degudament justificades que s'han d'acreditar en l'estudi acústic corresponent, la suspensió provisional dels objectius de qualitat acústica aplicables a la totalitat o a part d'una àrea acústica. Només es pot acordar la suspensió provisional sol·licitada, que es pot sotmetre a les condicions que s'estimin pertinents, en el cas que s'acrediti que les millors tècniques disponibles no permeten complir els objectius la suspensió dels quals es pretén.

3. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de la possibilitat de depassar ocasionalment i temporalment els objectius de qualitat acústica, quan sigui necessari en situacions d'emergència o com a conseqüència de la prestació de serveis de prevenció i extinció d'incendis, sanitaris, de seguretat o altres de naturalesa anàloga als anteriors, per a la qual cosa no cal cap autorització.

Article 10. *Zones de servitud acústica.*

1. Els sectors del territori afectats al funcionament o desenvolupament de les infraestructures de transport viari, ferroviari, aeri, portuari o d'altres equipaments públics que es determinin per reglament, així com els sectors de territori situats a l'entorn d'aquestes infraestructures, existents o projectades, poden quedar gravats per servituds acústiques.

2. Les zones de servitud acústica s'han de delimitar en els mapes de soroll mesurat o calculat per l'Administració competent per aprovar-los, mitjançant l'aplicació dels criteris tècnics que el Govern estableixi a aquest efecte.

SECCIÓ 2a ÍNDEXS ACÚSTICS

Article 11. *Determinació dels índexs acústics.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'han d'emprar índexs acústics homogenis corresponents a les 24 hores del dia, al període diürn, al període vespertí i al període nocturn.

2. Les disposicions reglamentàries de desplegament d'aquesta Llei poden preveure altres índexs aplicables als supòsits específics que es determinin a aquest efecte.

Article 12. *Valors límit d'immissió i emissió.*

1. Els valors límit d'emissió dels diferents emissors acústics, així com els valors límit d'immissió, els determina el Govern.

Quan, com a conseqüència d'importants canvis en les millores tècniques disponibles, sigui possible reduir els valors límit sense que això comporti costos excessius, el Govern ha de procedir a fer-ne la reducció.

2. Als efectes d'aquesta Llei, els emissors acústics es classifiquen en:

- a) Vehicles automòbils.
- b) Ferrocarrils.
- c) Aeronaus.
- d) Infraestructures viàries.
- e) Infraestructures ferroviàries.
- f) Infraestructures aeroportuàries.
- g) Maquinària i equips.
- h) Obres de construcció d'edificis i d'enginyeria civil.
- i) Activitats industrials.
- j) Activitats comercials.
- k) Activitats esportivorecreatives i de lleure.
- l) Infraestructures portuàries.

3. El Govern pot establir valors límit aplicables a altres activitats, comportaments i productes no previstos a l'apartat anterior.

4. El Govern ha de fixar amb caràcter únic per a tot el territori de l'Estat els valors límit d'immissió a l'interior dels mitjans de transport de competència estatal.

5. Els titulars d'emissors acústics, de qualsevol naturalesa, estan obligats a respectar els valors límit corresponents.

Article 13. *Avaluació acústica.*

El Govern ha de regular:

a) Els mètodes d'avaluació per determinar els valors dels índexs acústics esmentats a l'article 12 i dels corresponents efectes de la contaminació acústica.

b) El règim d'homologació dels instruments i procediments que s'emprin en l'avaluació i de les entitats a les quals, si s'escau, s'encomani aquesta.

SECCIÓ 3a MAPES DE SOROLL

Article 14. *Identificació dels mapes de soroll.*

1. En els termes que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, les administracions competents han d'aprovar, previ tràmit d'informació pública per un període mínim d'un mes, mapes de soroll corresponents a:

a) Cada un dels grans eixos viaris, dels grans eixos ferroviaris, dels grans aeroports i de les aglomeracions, entenen així els municipis amb una població superior a 100.000 habitants i amb una densitat de població superior a la que es determina per reglament, d'acord amb el calendari que estableix la disposició addicional primera, sense perjudici del que preveu l'apartat 2.

b) Les àrees acústiques en les quals es comprovi l'incompliment dels objectius de qualitat acústica corresponents.

2. En relació amb les aglomeracions a què es refereix l'apartat 1, les comunitats autònomes poden:

a) Delimitar com a àmbit territorial propi d'un mapa de soroll una àrea que, passant d'un terme municipal, superi els límits de població indicats en el precepte esmentat i tingui una densitat de població superior a la que es determini per reglament.

b) Limitar l'àmbit territorial propi d'un mapa de soroll a la part del terme municipal que, superant els límits de població esmentats al paràgraf anterior, tingui una densitat de població superior a la que es determini per reglament.

Article 15. *Finalitats i contingut dels mapes.*

1. Els mapes de soroll tenen, entre altres, els objectius següents:

a) Permetre l'avaluació global de l'exposició a la contaminació acústica d'una determinada zona.

b) Permetre la realització de prediccions globals per a aquesta zona.

c) Possibilitar l'adopció fundada de plans d'acció en matèria de contaminació acústica i, en general, de les mesures correctores que hi siguin adequades.

2. Els mapes de soroll han de delimitar, mitjançant l'aplicació de les normes que aprovi el Govern a aquest efecte, el seu àmbit territorial, en el qual s'han d'integrar una o diverses àrees acústiques, i han de contenir informació, entre altres, sobre els aspectes següents:

a) Valor dels índexs acústics existents o previstos en cada una de les àrees acústiques afectades.

b) Valors límit i objectius de qualitat acústica aplicables a aquestes àrees.

c) Superació o no pels valors existents dels índexs acústics dels valors límit aplicables, i compliment o no dels objectius aplicables de qualitat acústica.

d) Nombre estimat de persones, d'habitatges, de col·legis i d'hospitals exposats a la contaminació acústica en cada àrea acústica.

3. El Govern ha de determinar per reglament els tipus de mapes de contaminació acústica, el contingut mínim de cada un d'aquests, el seu format i les formes de presentació al públic.

Article 16. *Revisió dels mapes.*

Els mapes de soroll s'han de revisar i, si s'escau, modificar cada cinc anys a partir de la data de la seva aprovació.

CAPÍTOL III

Prevenició i correcció de la contaminació acústica

SECCIÓ 1a PREVENIÇÃO DE LA CONTAMINACIÓN ACÚSTICA

Article 17. *Planificació territorial.*

La planificació i l'exercici de competències estatals, generals o sectorials, que incideixin en l'ordenació del territori, la planificació general territorial, com també el planejament urbanístic han de tenir en compte les previsions que estableixen aquesta Llei, les normes dictades per desplegar-la i les actuacions administratives dutes a terme en execució d'aquelles.

Article 18. *Intervenció administrativa sobre els emissors acústics.*

1. Les administracions públiques competents han d'aplicar, en relació amb la contaminació acústica produïda o susceptible de produir-la pels emissors acústics, les previsions que contenen aquesta Llei i les seves normes de desplegament en qualssevol actuacions previstes a la normativa ambiental aplicable i, en particular, en les següents:

- En les actuacions relatives a l'atorgament de l'autorització ambiental integrada.
- En les actuacions relatives a l'avaluació d'impacte ambiental o altres figures d'avaluació ambiental que prevegi la normativa autonòmica.
- En les actuacions relatives a la llicència municipal d'activitats classificades que regulen el Decret 2414/1961, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, o la normativa autonòmica que hi sigui aplicable.
- En la resta d'autoritzacions, llicències i permisos que habilitin per a l'exercici d'activitats o la instal·lació i el funcionament d'equips i màquines susceptibles de produir contaminació acústica.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, les administracions públiques competents han d'assegurar que:

- S'adoptin totes les mesures adequades de prevenició de la contaminació acústica, en particular mitjançant l'aplicació de les tecnologies de menys incidència acústica d'entre les millors tècniques disponibles, entenent així les tecnologies menys contaminants en condicions tècnicament i econòmicament viables, prenent en consideració les característiques pròpies de l'emissor acústic de què es tracti.
- No se superi cap valor límit aplicable sense perjudici del que es disposa en matèria de servituds acústiques.

3. El contingut de les autoritzacions, llicències o altres figures d'intervenció esmentades als apartats precedents pot ser revisat per les administracions públiques competents, sense que la revisió comporti cap dret indemnitzatori, entre altres supòsits a l'efecte d'adaptar-les a les reduccions dels valors límit acordades de conformitat amb el que preveu el segon paràgraf de l'article 12.1.

4. L'Administració competent no pot autoritzar, aprovar o permetre que funcioni cap instal·lació, construcció, modificació, ampliació o trasllat de qualsevol tipus d'emissor acústic, si s'incompleix el que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament en matèria de contaminació acústica.

Article 19. *Autocontrol de les emissions acústiques.*

Sense perjudici de les potestats administratives d'inspecció i sanció, l'Administració competent pot establir,

en els termes previstos a la corresponent autorització, llicència o una altra figura d'intervenció que sigui aplicable, un sistema d'autocontrol de les emissions acústiques, i els titulars dels emissors acústics corresponents han d'informar l'Administració competent sobre el sistema i sobre els resultats de la seva aplicació.

Article 20. *Edificacions.*

1. No es poden concedir noves llicències de construcció d'edificacions destinades a habitatges, usos hospitalaris, educatius o culturals si els índexs d'immissió mesurats o calculats incompleixen els objectius de qualitat acústica que siguin aplicables a les àrees acústiques corresponents, excepte en les zones de protecció acústica especial i en les zones de situació acústica especial, en què s'exigeix únicament el compliment dels objectius de qualitat acústica a l'espai interior que els siguin aplicables.

2. Els ajuntaments, per raons excepcionals d'interès públic degudament motivades, poden concedir llicències de construcció de les edificacions a què al·ludeix l'apartat anterior encara que s'incompleixin els objectius de qualitat acústica que s'hi esmenten, sempre que se satisfacin els objectius establerts per a l'espai interior.

Article 21. *Reserves de sons d'origen natural.*

Les comunitats autònomes poden delimitar com a reserves de sons d'origen natural determinades zones on la contaminació acústica produïda per l'activitat humana no pertorbi aquests sons. Així mateix, poden establir-se plans de conservació de les condicions acústiques d'aquestes zones o adoptar-se mesures adreçades a possibilitar la percepció d'aquells sons.

SECCIÓ 2a PLANS D'ACCIÓ EN MATÈRIA DE CONTAMINACIÓN ACÚSTICA

Article 22. *Identificació dels plans.*

En els termes que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, s'han d'elaborar i aprovar, amb el tràmit previ d'informació pública per un període mínim d'un mes, plans d'acció en matèria de contaminació acústica corresponent als àmbits territorials dels mapes de soroll a què es refereix l'apartat 1 de l'article 14.

Article 23. *Finalitats i contingut dels plans.*

1. Els plans d'acció en matèria de contaminació acústica, entre altres, tenen els objectius següents:

- Respondre globalment a les qüestions concernents a la contaminació acústica a la corresponent àrea o àrees acústiques.
- Determinar les accions prioritàries a realitzar en cas de superació dels valors límit d'emissió o immissió o d'incompliment dels objectius de qualitat acústica.
- Protegir les zones tranquil·les en les aglomeracions i en camp obert contra l'augment de la contaminació acústica.

2. El contingut mínim dels plans d'acció en matèria de contaminació acústica el determina el Govern, i, en tot cas, han de precisar les actuacions a realitzar durant un període de cinc anys per complir els objectius que estableix l'apartat anterior. En cas de necessitat, el pla pot incorporar la declaració de zones de protecció acústica especial.

Article 24. *Revisió dels plans.*

Els plans s'han de revisar i, si s'escau, modificar, previ el tràmit d'informació pública per un període mínim d'un mes, sempre que es produeixi un canvi important de la situació existent en matèria de contaminació acústica i, en tot cas, cada cinc anys a partir de la data d'aprovació.

SECCIÓ 3a CORRECCIÓ DE LA CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

Article 25. *Zones de protecció acústica especial.*

1. Les àrees acústiques en què s'incomplixin els objectius aplicables de qualitat acústica, fins i tot si els emissors acústics observen els valors límit aplicables, l'Administració pública competent les ha de declarar zones de protecció acústica especial.

2. Un cop desaparegudes les causes que van provocar la declaració, l'Administració pública corresponent ha de declarar la cessació del règim aplicable a les zones de protecció acústica especial.

3. Les administracions públiques competents han d'elaborar plans zonals específics per a la millora acústica progressiva del medi ambient a les zones de protecció acústica especial, fins a assolir els objectius de qualitat acústica que els siguin aplicables. Els plans han de contenir les mesures correctores que s'hagin d'aplicar als emissors acústics i a les vies de propagació, així com els responsables de la seva adopció, la quantificació econòmica d'aquelles i, quan sigui possible, un projecte de finançament.

4. Els plans zonals específics poden contenir, entre altres, totes o algunes de les mesures següents:

a) Assenyalar zones en què s'apliquin restriccions horàries o per raó del tipus d'activitat a les obres a realitzar en la via pública o en edificacions.

b) Assenyalar zones o vies en què no puguin circular determinades classes de vehicles de motor o ho hagin de fer amb restriccions horàries o de velocitat.

c) No autoritzar la posada en marxa, ampliació, modificació o trasllat d'un emissor acústic que incrementi els valors dels índexs d'immissió existents.

Article 26. *Zones de situació acústica especial.*

Si les mesures correctores incloses en els plans zonals específics que es desenvolupin en una zona de protecció acústica especial no poden evitar l'incompliment dels objectius de qualitat acústica, l'Administració pública competent ha de declarar l'àrea acústica en qüestió com a zona de situació acústica especial. En aquesta zona s'han d'aplicar mesures correctores específiques adreçades a millorar, a llarg termini, la qualitat acústica i, en particular, que no s'incomplixin els objectius de qualitat acústica corresponents a l'espai interior.

CAPÍTOL IV

Inspecció i règim sancionador

Article 27. *Inspecció.*

1. Els funcionaris que efectuïn tasques d'inspecció en matèria de contaminació acústica tenen el caràcter d'agents de l'autoritat, als efectes que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i poden accedir a qualsevol lloc, instal·lació o dependència, de titularitat pública o privada. En el supòsit d'entrades domiciliàries es requereix el consentiment previ del titular o una resolució judicial.

2. Els titulars dels emissors acústics que regula aquesta Llei estan obligats a prestar a les autoritats competents tota la col·laboració que sigui necessària, a fi de permetre'ls realitzar els exàmens, els controls, els mesuraments i les tasques de recollida d'informació que siguin pertinents per acomplir les seves funcions.

Article 28. *Infraccions.*

1. Sense perjudici de les infraccions que puguin establir les comunitats autònomes i els ajuntaments, les infraccions administratives relacionades amb la contaminació acústica es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus les següents:

a) La producció de contaminació acústica per sobre dels valors límit establerts en zones de protecció acústica especial i en zones de situació acústica especial.

b) La superació dels valors límit que siguin aplicables, quan s'hagi produït un dany o un deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

c) L'incompliment de les condicions establertes, en matèria de contaminació acústica, a l'autorització ambiental integrada, a l'autorització o aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, a la llicència d'activitats classificades o en altres figures d'intervenció administrativa, quan s'hagi produït un dany o un deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

d) L'incompliment de les normes que estableixin requisits relatius a la protecció de les edificacions contra el soroll, quan s'hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

e) L'incompliment de les obligacions derivades de l'adopció de mesures provisionals d'acord amb l'article 31.

3. Són infraccions greus les següents:

a) La superació dels valors límit que siguin aplicables, quan no s'hagi produït un dany o un deteriorament greu per al medi ambient ni s'hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

b) L'incompliment de les condicions establertes en matèria de contaminació acústica, a l'autorització ambiental integrada, a l'autorització o aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, a la llicència d'activitats classificades o en altres figures d'intervenció administrativa, quan no s'hagi produït un dany o un deteriorament greu per al medi ambient ni s'hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

c) L'ocultació o alteració malicioses de dades relatives a la contaminació acústica aportades als expedients administratius encaminats a obtenir autoritzacions o llicències relacionades amb l'exercici de les activitats que regula aquesta Llei.

d) L'impediment, el retard o l'obstrucció a l'activitat inspectora o de control de les administracions públiques.

e) La no-adopció de les mesures correctores requerides per l'Administració competent en cas d'incompliment dels objectius de qualitat acústica.

4. Són infraccions lleus les següents:

a) La no-comunicació a l'Administració competent de les dades requerides per aquesta dins els terminis establerts a aquest efecte.

b) La instal·lació o comercialització d'emissors acústics sense aportar la informació sobre els seus índexs d'emissió, quan aquesta informació sigui exigible d'acord amb la normativa aplicable.

c) L'incompliment de les prescripcions que estableix aquesta Llei, quan no estigui tipificat com a infracció molt greu o greu.

5. Les ordenances locals poden tipificar infraccions en relació amb:

- a) El soroll procedent d'usuaris de la via pública en determinades circumstàncies.
- b) El soroll produït per les activitats domèstiques o els veïns, quan passi dels límits tolerables de conformitat amb els usos locals.

Article 29. Sancions.

1. Les infraccions a què es refereixen els apartats 2 a 4 de l'article anterior poden donar lloc a la imposició de totes o algunes de les sancions següents:

- a) En el cas d'infraccions molt greus:

1r Multes des de 12.001 euros fins a 300.000 euros.

2n Revocació de l'autorització ambiental integrada, l'autorització o aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, la llicència d'activitats classificades o altres figures d'intervenció administrativa en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació acústica, o la suspensió de la seva vigència per un període de temps comprès entre un any i un dia i cinc anys.

3r Clausura definitiva, total o parcial, de les instal·lacions.

4t Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període no inferior a dos anys ni superior a cinc.

5è Publicació, a través dels mitjans que es considerin oportuns, de les sancions imposades, una vegada que aquestes hagin esdevingut fermes en via administrativa o, si s'escau, jurisdiccional, així com els noms, cognoms o denominació o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'indole i la naturalesa de les infraccions.

6è El precintament temporal o definitiu d'equips i màquines.

7è La prohibició temporal o definitiva de l'exercici d'activitats.

- b) En el cas d'infraccions greus:

1r Multes des de 601 euros fins a 12.000 euros.

2n Suspensió de la vigència de l'autorització ambiental integrada, l'autorització o aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, la llicència d'activitats classificades o altres figures d'intervenció administrativa en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació acústica, per un període de temps comprès entre un mes i un dia i un any.

3r Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.

- c) En el cas d'infraccions lleus, multes de fins a 600 euros.

2. Les ordenances locals poden establir com a sancions per la comissió d'infraccions previstes per aquelles les següents:

- a) Multes.
- b) Suspensió de la vigència de les autoritzacions o llicències municipals en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació acústica, per un període de temps inferior a un mes.

3. Les sancions s'han d'imposar atenent:

- a) Les circumstàncies del responsable.
- b) La importància del dany o deteriorament causat.

c) El grau del dany o molèstia causat a les persones, als béns o al medi ambient.

d) La intencionalitat o negligència.

e) La reincidència i la participació.

Article 30. Potestat sancionadora.

1. La imposició de les sancions correspon:

- a) Amb caràcter general, als ajuntaments.
- b) A les comunitats autònomes, en els casos de les infraccions següents:

1r Article 28.2.c), quan les condicions incomplertes les hagi establert la comunitat autònoma.

2n Article 28.2.e), quan la mesura provisional l'hagi adoptat la comunitat autònoma.

3r Article 28.3.b), quan les condicions incomplertes les hagi establert la comunitat autònoma.

4t Article 28.3.c), quan la competència per atorgar l'autorització o la llicència correspongui a la comunitat autònoma.

5è Article 28.3.d), quan l'Administració en qüestió sigui l'autonòmica.

6è Article 28.3.e), quan l'Administració requeridora sigui l'autonòmica.

7è Article 28.4.a), quan l'Administració requeridora sigui l'autonòmica.

- c) A l'Administració General de l'Estat, en l'exercici de les seves competències exclusives.

Article 31. Mesures provisionals.

Una vegada iniciat el procediment sancionador, l'òrgan competent per imposar la sanció pot adoptar alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

a) Precintament d'aparells, equips o vehicles.

b) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions o de l'establiment.

c) Suspensió temporal de l'autorització ambiental integrada, l'autorització o aprovació del projecte sotmès a avaluació d'impacte ambiental, la llicència d'activitats classificades o altres figures d'intervenció administrativa en què s'hagin establert condicions relatives a la contaminació acústica.

d) Mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin la continuïtat en la producció del risc o del dany.

Disposició addicional primera. Calendari d'aplicació d'aquesta Llei.

1. Els mapes de soroll han d'estar aprovats:

a) Abans del dia 30 de juny de 2007, els corresponents a cada un dels grans eixos viaris el trànsit dels quals superi els sis milions de vehicles l'any, dels grans eixos ferroviaris el trànsit dels quals superi els 60.000 trens l'any, dels grans aeroports i de les aglomeracions amb més de 250.000 habitants.

b) Abans del dia 30 de juny de 2012, els corresponents a cada un dels restants grans eixos viaris, grans eixos ferroviaris i aglomeracions.

2. Els plans d'acció en matèria de contaminació acústica han d'estar aprovats:

a) Abans del dia 18 de juliol de 2008, els corresponents als àmbits territorials dels mapes de soroll a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat anterior.

b) Abans del dia 18 de juliol de 2013, els corresponents als àmbits territorials dels mapes de soroll a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat anterior.

Disposició addicional segona. *Servituds acústiques d'infraestructures estatals.*

1. L'actuació de l'Administració General de l'Estat en la delimitació de les zones de servitud acústica atribuïdes a la seva competència, i en la determinació de les limitacions aplicables en aquestes zones, ha d'estar orientada, d'acord amb els criteris que s'estableixin per reglament, a compatibilitzar, en la mesura possible, les activitats consolidades en aquestes zones de servitud amb les pròpies de les infraestructures i equipaments que les justifiquin, actuació que s'ha d'informar pels nivells de qualitat acústica corresponents a les zones afectades.

2. En relació amb la delimitació de les zones de servitud acústica de les infraestructures noves de competència estatal, s'ha de sol·licitar informe preceptiu de les administracions afectades i, en tot cas, s'ha de dur a terme el tràmit d'informació pública. Així mateix, s'ha de sol·licitar informe preceptiu de la comunitat autònoma afectada en relació amb la determinació de les limitacions aplicables en aquesta zona i amb l'aprovació dels plans d'acció en matèria de contaminació acústica de competència estatal.

3. Quan dins d'una zona de servitud acústica delimitada com a conseqüència de la instal·lació d'una nova infraestructura o equipament de competència estatal hi hagi edificacions preexistents, en la declaració d'impacte ambiental que es formulï s'han d'especificar les mesures que siguin econòmicament proporcionades tendents a assolir a l'interior de les edificacions uns nivells d'emissió acústica compatibles amb l'ús característic d'aquestes.

Als efectes de l'aplicació d'aquesta disposició, s'entén que una edificació té caràcter preexistent quan la llicència d'obres que l'empari sigui anterior a l'aprovació de la servitud acústica corresponent, i que una infraestructura és nova quan el seu projecte s'hagi aprovat posteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. *Aeroports i equipaments vinculats al sistema de navegació i transport aeri.*

En el cas dels aeroports i altres equipaments vinculats al sistema de navegació i transport aeri, les previsions d'aquesta Llei s'entenen sense perjudici del que disposa la seva regulació específica i, en especial, la disposició addicional única de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de navegació aèria, en la redacció que estableix l'article 63.4 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, per la qual cosa la competència per determinar les servituds legals imposades per raó de la navegació aèria, entre les quals s'han d'incloure les acústiques, correspon a l'Administració General de l'Estat a proposta, si s'escau, de l'Administració competent sobre l'aeroport.

Disposició addicional quarta. *Codi tècnic de l'edificació.*

El Codi tècnic de l'edificació, que preveu la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, ha d'incloure un sistema de verificació acústica de les edificacions.

Disposició addicional cinquena. *Sanejament per vicis o defectes ocults.*

Als efectes del que disposen els articles 1.484 i següents del Codi civil, es considera concurrent un supò-

sit de vicis o defectes ocults en els immobles venuts determinant de l'obligació de sanejament del venedor en el cas que no s'hi compleixin els objectius de qualitat a l'espai interior fixats d'acord amb l'article 8.3 d'aquesta Llei.

Disposició addicional sisena. *Taxes per la prestació de serveis d'inspecció.*

De conformitat amb el que preveu l'apartat 4 de l'article 20 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, les entitats locals poden establir taxes per la prestació de serveis d'inspecció que duguin a terme per verificar el compliment del que disposa aquesta Llei.

Disposició addicional setena. *Informació al públic sobre determinats emissors acústics.*

El Govern pot exigir per reglament que la instal·lació o comercialització de determinats emissors acústics s'acompanyi d'informació suficient, que també s'ha de determinar per reglament, sobre els índexs d'emissió quan aquells s'utilitzin en la forma i les condicions previstes en el seu disseny.

Disposició addicional vuitena. *Informació a la Comissió Europea.*

De conformitat amb el que disposa l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el Govern ha d'establir per reglament l'abast de la informació que les comunitats autònomes han de facilitar a l'Administració General de l'Estat, així com els terminis aplicables a aquest efecte, per tal que aquesta compleixi les obligacions d'informació a la Comissió Europea imposades al Regne d'Espanya per la Directiva 2002/49/CE, sobre avaluació i gestió del soroll ambiental. Amb aquesta finalitat, i en els termes que prevegi la legislació autonòmica, les corporacions locals han de posar la informació necessària a disposició de les comunitats autònomes corresponents perquè aquestes la remetin a l'Administració General de l'Estat.

Disposició addicional novena. *Contractació pública.*

Les administracions públiques han de promoure l'ús de maquinària, equips i paviments de baixa emissió acústica, especialment quan es contractin les obres i els subministraments.

Disposició addicional desena. *Projectes d'infraestructura.*

1. Sense perjudici del que es disposa en matèria de servituds acústiques, les infraestructures considerades emissors acústics que per les seves peculiaritats tècniques o d'explotació no es puguin ajustar als valors límit o a les normes de protecció establerts a l'empara d'aquesta Llei, a falta d'alternatives tècnicament i econòmicament viables, es poden autoritzar excepcionalment quan el seu interès públic ho justifiqui.

2. En tot cas, la declaració d'impacte ambiental preceptiva ha d'especificar en aquests casos les mesures més eficaces de protecció contra la contaminació acústica que es puguin adoptar amb criteris de racionalitat econòmica.

Disposició addicional onzena. *Règim d'exclusió de limitacions acústiques.*

Excepcionalment, i mitjançant un acord motivat, el Consell de Ministres pot excloure de les limitacions acús-

tiques que deriven d'aquesta Llei les infraestructures estatals directament afectades a finalitats de seguretat pública.

Disposició addicional dotzena. *Àrees acústiques d'ús predominantment industrial.*

Reglamentàriament, a les àrees acústiques d'ús predominantment industrial s'han de tenir en compte les singularitats de les activitats industrials per a l'establiment dels objectius de qualitat, respectant en tot cas el principi de proporcionalitat econòmica. Això sense detriment que la contaminació acústica al lloc de treball es regeixi per la normativa sectorial aplicable.

Disposició transitòria primera. *Emissors acústics existents.*

Els emissors acústics existents en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adaptar al que aquesta disposa abans del dia 30 d'octubre de 2007.

Disposició transitòria segona. *Planejament territorial vigent.*

El planejament territorial general vigent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha d'adaptar a les seves previsions en el termini de cinc anys des de l'entrada en vigor del seu reglament general de desplegament.

Disposició transitòria tercera. *Zones de servitud acústica.*

Mentre no s'aprovin el mapa acústic o les servituds acústiques procedents de cada una de les infraestructures de competència de l'Administració General de l'Estat, s'entén per zona de servitud acústica d'aquestes el territori inclòs a l'entorn de la infraestructura delimitat pels punts del territori, o corba isofònica, en què es mesurin els objectius de qualitat acústica que siguin aplicables a les àrees acústiques corresponents.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Fonament constitucional i caràcter bàsic.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències exclusives que atorga a l'Estat l'article 149.1.16a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació general de la sanitat i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient. Se n'exceptuen la disposició addicional cinquena, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a, la disposició addicional sisena, que es fonamenta en l'article 149.1.14a, i els apartats 2 i 3 de l'article 4, les disposicions addicionals segona i tercera i la disposició transitòria tercera, que es dicten d'acord amb l'article 149.1.13a, 20a, 21a i 24a.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar les normes de desplegament que requereixi aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Actualització de sancions.*

El Govern, mitjançant un reial decret, pot actualitzar l'import de les sancions pecuniàries tipificades a l'arti-

cle 29.1, d'acord amb la variació anual de l'índex de preus al consum.

Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir. Madrid, 17 de novembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20977 LLEI 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions. («BOE» 276, de 18-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Una part important de l'activitat financera del sector públic es canalitza a través de subvencions, per tal de donar resposta, amb mesures de suport financer, a demandes socials i econòmiques de persones i entitats públiques o privades.

Des de la perspectiva econòmica, les subvencions són una modalitat important de despesa pública i, per tant, s'han d'ajustar a les directrius de la política pressupostària. La política pressupostària actual està orientada pels criteris d'estabilitat i creixement econòmic pactats pels països de la Unió Europea, que, a més, a Espanya han trobat l'expressió normativa en les lleis d'estabilitat pressupostària. Aquesta orientació de la política pressupostària ha seguit un procés de consolidació dels comptes públics fins a l'eliminació del dèficit públic i es proposa mantenir, d'ara endavant, l'equilibri pressupostari.

Aquest procés de consolidació pressupostària no només ha tingut uns efectes vigoritzadors sobre el nostre creixement, sinó que, a més, ha enfortit els nostres fonaments econòmics.

La Llei d'estabilitat pressupostària va atorgar seguretat jurídica i continuïtat en l'aplicació als principis inspiradors de la consolidació pressupostària, va definir l'envolupant de l'activitat financera del sector públic i va introduir canvis en el procediment pressupostari que han millorat substancialment tant la transparència en l'elaboració, l'execució i el control del pressupost com l'assignació i la gestió dels recursos pressupostaris en un horitzó plurianual orientat pels principis d'eficàcia, eficiència i qualitat de les finances públiques.

L'austeritat en la despesa corrent, la millor selecció de les polítiques públiques posant l'èmfasi en les prioritats de despesa, així com l'increment del control i de l'avaluació, han reduït progressivament les necessitats de finançament del sector públic i han ampliat les possibilitats financeres del sector privat, amb efectes dinamitzadors sobre l'activitat, el creixement i el desenvolupament econòmic, i sobre la creació d'ocupació.

Definit el marc general de l'equilibri pressupostari i, en particular, establert un sostre de despesa per a l'Estat—que li impedeix gastar més i l'impelleix a gastar més bé—, és necessari baixar a una esfera microeconòmica per traslladar els principis rectoris de la Llei d'estabilitat pressupostària als diferents components del pressupost.